

Bruksela, 29 czerwca 2026 r.
(OR. en)

11292/26

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0184 (NLE)**

**POLCOM 243
SERVICES 30
FDI 25
COASI 117**

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 342 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie podpisania umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską a Indonezją

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 342 final.

Załącznik: COM(2026) 342 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.6.2026 r.
COM(2026) 342 final

2026/0184 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską
a Indonezją**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Indonezja jest 30. co do wielkości partnerem handlowym UE w dziedzinie towarów na świecie i piątym partnerem handlowym UE w Stowarzyszeniu Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w 2025 r., natomiast UE jest czwartym co do wielkości partnerem handlowym Indonezji i odpowiada za 6 % jej całkowitej wymiany handlowej. W 2025 r. wartość handlu dwustronnego między obydwojma partnerami wyniosła 28,9 mld EUR, przy czym wartość wywozu z UE wyniosła 10,2 mld EUR, a wartość przywozu do UE – 18,7 mld EUR. W 2024 r. wartość handlu dwustronnego usługami między UE a Indonezją wyniosła 9,3 mld EUR, przy czym wartość wywozu z UE wyniosła 5,8 mld EUR, a wartość przywozu – 3,5 mld EUR. W 2024 r. wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) UE w Indonezji wyniosła 24,7 mld EUR, natomiast wartość BIZ Indonezji w UE – 1,3 mld EUR.

23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania umowy o wolnym handlu z państwami członkowskimi ASEAN, do których należy również Indonezja. Upoważnienie to przewidywało możliwość negocjacji dwustronnych z państwami członkowskimi ASEAN.

Dnia 15 października 2013 r., na podstawie nowej kompetencji UE przyznanej na mocy Traktatu z Lizbony, Rada upoważniła Komisję do rozszerzenia toczących się negocjacji dwustronnych z państwami ASEAN, aby objąć nimi również ochronę inwestycji.

13 lipca 2016 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym z Indonezją („CEPA”).

Negocjacje w sprawie CEPA zostały oficjalnie rozpoczęte 19 lipca 2016 r. przez indonezyjskiego ministra handlu Thomasa Lembonga i ambasadora UE w Indonezji Vincenta Guérenda. Dotyczyły one ochrony inwestycji. W następstwie opinii nr 2/15 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2017 r. zdecydowano jednak, że część dotycząca ochrony inwestycji będzie stanowić podstawę odrębnej umowy („umowy o ochronie inwestycji”, zwanej dalej „IPA”). Komisja poinformowała Komitet ds. Polityki Handlowej o swojej decyzji dotyczącej rozdzielenia CEPA i IPA w 2021 r. po wznowieniu negocjacji po pandemii COVID-19.

Negocjacje w sprawie CEPA i IPA między Unią Europejską a Indonezją zakończyły się pomyślnie 23 września 2025 r., aby stworzyć nowe możliwości i pewność prawa w zakresie handlu i inwestycji między obydwojma partnerami.

Teksty IPA, po weryfikacji prawnej, zostały podane do publicznej wiadomości pod następującym adresem:

[Tekst umów – Handel i bezpieczeństwo gospodarcze – Komisja Europejska.](#)

Komisja przedkłada następujące wnioski dotyczące decyzji Rady:

- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Indonezją;
- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Indonezją;

- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską a Indonezją;
- Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską a Indonezją;

Załączony wniosek dotyczący decyzji Rady stanowi instrument prawny upoważniający do podpisania IPA między Unią Europejską a Indonezją.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Przed zakończeniem negocjacji w sprawie IPA UE i Indonezja wynegocjowały umowę o partnerstwie i współpracy (UPiW), która została podpisana 9 listopada 2009 r. w Dżakarcie i weszła w życie 1 maja 2014 r. Umowa ta stanowi podstawę współpracy w wielu dziedzinach polityki, w tym w dziedzinie praw człowieka i handlu, a także podstawę prowadzenia regularnego dialogu politycznego i współpracy sektorowej.

Po wejściu w życie IPA będzie współistnieć z UPiW jako umowa szczegółowa i integralna część ogólnych stosunków dwustronnych między UE a Indonezją. Umowy te nie zawierają sprzecznych ze sobą postanowień.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

IPA jest w pełni spójna z politykami Unii i nie będzie wymagała od UE zmiany jej zasad, przepisów ani standardów w żadnym z regulowanych obszarów. Ponadto IPA w pełni chroni prawo UE i Indonezji do wprowadzania regulacji na ich terytoriach w celu osiągnięcia uzasadnionych celów polityki, takich jak ochrona moralności publicznej, ochrona socjalna lub ochrona konsumentów, ochrona prywatności i danych, zrównoważony rozwój lub promowanie i ochrona różnorodności kulturowej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Materialna podstawa prawna**

Art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje negocjowanie i zawieranie umów handlowych w ramach wspólnej polityki handlowej Unii, która obejmuje bezpośrednie inwestycje zagraniczne.

Biorąc pod uwagę, że głównym celem IPA jest stworzenie lepszych warunków do rozwoju bezpośrednich inwestycji zagranicznych między UE a Indonezją oraz ustanowienie niezbędnych uzgodnień dotyczących ochrony takich inwestycji, materialną podstawą prawną jest art. 207 TFUE.

Biorąc pod uwagę przedmiot planowanej umowy, Komisja powinna przedłożyć wniosek Radzie.

- **Proceduralna podstawa prawna**

Art. 218 ust. 5 TFUE stanowi, że jeśli przewidywana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedkłada wniosek Radzie. Rada przyjmuje decyzję upoważniającą do podpisania umowy.

Komisja proponuje upoważnienie do podpisania IPA między Unią Europejską a Indonezją, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji upoważniającej do podpisania planowanej Umowy jest art. 218 ust. 5 TFUE.

- **Kompetencja Unii**

Zgodnie z opinią Trybunału Sprawiedliwości nr 2/15 z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem wszystkie obszary objęte IPA wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji UE, a w szczególności w zakres art. 207 TFUE. Trybunał potwierdził wyłączne kompetencje UE w ramach wspólnej polityki handlowej zgodnie z art. 207 ust. 1 TFUE i art. 3 ust. 2 TFUE.

W efekcie IPA ma zostać podpisana przez Unię na podstawie decyzji Rady w oparciu o art. 218 ust. 5 TFUE i zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady przyjętej na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

IPA w wersji przedstawionej Radzie nie obejmuje żadnych kwestii, które wykraczałyby poza zakres wyłącznych kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Umowy o ochronie inwestycji są odpowiednim środkiem do stworzenia lepszych warunków do rozwoju bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz do ustanowienia niezbędnych uzgodnień dotyczących ochrony takich inwestycji między UE a państwem trzecim. Nie istnieje żadna alternatywa, która czyniłaby taką ochronę prawnie wiążącą.

Niniejsza inicjatywa służy bezpośrednio osiągnięciu celu Unii w zakresie działań zewnętrznych i przyczynia się do realizacji priorytetu politycznego „Silniejsza pozycja UE na arenie międzynarodowej”. Jest ona zgodna z kierunkami globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, mianowicie, że aby zrealizować priorytety działań zewnętrznych UE, należy współdziałać z innymi i zreorganizować w sposób odpowiedzialny partnerstwa zewnętrzne. Przyczynia się ona do osiągnięcia celów UE w zakresie handlu i rozwoju.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 5 TFUE, który przewiduje przyjmowanie przez Radę decyzji dotyczących podpisania umów międzynarodowych. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przed negocjacjami i w ich trakcie państwa członkowskie UE były również systematycznie informowane i regularnie zasięgano ich opinii, ustnie i pisemnie, na temat różnych aspektów negocjacji za pośrednictwem działającego przy Radzie Komitetu ds. Polityki Handlowej, w tym w ramach jego podgrupy ds. usług i inwestycji. Także Parlament Europejski był regularnie informowany i zasięgano jego opinii za pośrednictwem jego Komisji Handlu Międzynarodowego („INTA”). Teksty stopniowo przygotowywane podczas negocjacji na bieżąco przedstawiano obu instytucjom.

Równolegle z negocjacjami Komisja zleciła przeprowadzenie [oceny wpływu](#) CEPA między UE a Indonezją na zrównoważony rozwój.

W ocenie wpływu na zrównoważony rozwój, którą zakończono we wrześniu 2019 r. na potrzeby wsparcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu i ochronie inwestycji, przeanalizowano, w jaki sposób postanowienia CEPA dotyczące handlu i inwestycji będące przedmiotem negocjacji mogą wpłynąć na kwestie gospodarcze, społeczne, związane prawami człowieka oraz ochroną środowiska w UE i Indonezji. Opierała się ona na analizie przedstawionej w ocenie wpływu na zrównoważony rozwój przeprowadzonej w 2009 r. na potrzeby wsparcia międzyregionalnych negocjacji w sprawie umowy handlowej UE–ASEAN, dostarczając bardziej aktualnych informacji i wyraźnie koncentrując się wyłącznie na szczególnych cechach i potencjalnych skutkach negocjacji dwustronnych z Indonezją.

Ogólnie rzecz biorąc, w ocenie wpływu na zrównoważony rozwój stwierdzono, że oczekuje się, iż umowa będzie miała pozytywny wpływ na obie strony i ich społeczeństwa w odniesieniu do wszystkich kluczowych wskaźników gospodarczych (PKB, dobrobyt, handel światowy i dwustronny), przy czym ich względna skala będzie większa w Indonezji niż w UE ze względu na różnice we względnych rozmiarach obu gospodarek.

W kontekście oceny wpływu na zrównoważony rozwój i przez cały czas trwania negocjacji Komisja zapewniła organizacjom społeczeństwa obywatelskiego możliwość zabierania głosu, zadawania pytań i przyczyniania się do rzetelnej, opartej na dowodach i przejrzystej debaty społecznej, między innymi przez specjalne dialogi ze społeczeństwem obywatelskim, warsztaty z lokalnymi zainteresowanymi stronami w Indonezji, spotkania dwustronne, wywiady i ankiety internetowe.

Ponadto podczas negocjacji Komisja zgodnie ze swoją polityką przejrzystości opublikowała na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizowała sprawozdania z rund negocjacyjnych, propozycje tekstów, komunikaty prasowe, arkusze informacyjne i materiały informacyjne.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ocenę wpływu CEPA na zrównoważony rozwój przeprowadziło na zlecenie Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej konsorcjum niezależnych firm konsultingowych kierowane przez Development Solutions.

- **Ocena skutków**

Negocjacje w sprawie dwustronnych umów o wolnym handlu między UE a państwami Azji Południowo-Wschodniej zostały objęte oceną skutków przeprowadzoną przy okazji wniosku Komisji dotyczącego mandatu negocjacyjnego w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a ASEAN.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

IPA nie jest przedmiotem procedur programu REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii.

4. WPLYW NA BUDŻET

IPA nie będzie miała wpływu finansowego na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

IPA obejmuje postanowienia instytucjonalne, w których określono strukturę organów wykonawczych, które mają stale monitorować wprowadzanie w życie, funkcjonowanie i wpływ tej umowy.

W rozdziale dotyczącym kwestii instytucjonalnych ustanawia się Komitet ds. Handlu, którego głównym zadaniem jest nadzorowanie i ułatwianie wprowadzania w życie i stosowania IPA.

Komitet wymieni opinie na tematy związane z wdrażaniem umowy z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego uczestniczącymi w dialogu ze społeczeństwem obywatelskim.

W IPA ustanawia się również wewnętrzne grupy doradcze stanowiące zrównoważoną reprezentację przedstawicieli niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w oparciu o podejście z udziałem wielu zainteresowanych stron, które obejmuje odpowiednie grupy interesu w kwestiach gospodarczych, społecznych i związanych z ochroną środowiska. Wewnętrzne grupy doradcze mogą przedstawiać opinie i zalecenia dotyczące funkcjonowania i wprowadzania w życie IPA i spotykają się przynajmniej raz w roku.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Postanowienia IPA ustanawiają ramy prawne ochrony inwestorów i ich inwestycji na odpowiednich terytoriach UE i Indonezji. IPA zapewnia odpowiednią równowagę z jednej strony między ochroną inwestorów i ich inwestycji, a z drugiej strony prawem rządów do wprowadzania regulacji w interesie publicznym.

Istotne zobowiązania zawarte w sekcji dotyczącej ochrony inwestycji ściśle odzwierciedlają zreformowane podejście UE, uwzględnione we wszystkich zawartych dotychczas umowach UE. W szczególności odpowiednie postanowienia potwierdzają prawo stron do wprowadzania regulacji oraz wskazują, że ramy regulacyjne mające zastosowanie do inwestycji mogą ulegać zmianom, również w sposób, który może mieć negatywny wpływ na konkretne inwestycje.

Postanowienia dotyczące ochrony inwestycji opierają się na jasnych i precyzyjnych standardach, które przy podejmowaniu decyzji o inwestowaniu odpowiednio w UE lub Indonezji zapewniają inwestorom zagranicznym podstawowe gwarancje. Oprócz obowiązków związanych z niedyskryminacją gwarancje te obejmują ochronę przed wywłaszczeniem bez rekompensaty, zobowiązania dotyczące sprawiedliwego i równego traktowania i bezpieczeństwa fizycznego, rekompensatę z tytułu strat poniesionych w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, a także swobodny transfer środków finansowych. Co ważne, w postanowieniach precyzyjnie określono okoliczności, w których można stwierdzić, że strona naruszyła standard w zakresie sprawiedliwego i równego traktowania, co w przypadku sporów znacznie ogranicza zakres uznaniowej interpretacji.

Te standardy w zakresie ochrony podlegają ponadto szczególnym wyjątkom mającym na celu zachowanie w razie potrzeby dodatkowej przestrzeni politycznej, w tym przez wyłączenia ze

względów ostrożnościowych, wyjątki dotyczące bezpieczeństwa i wyjątki o charakterze ogólnym.

IPA jest ponadto wspierana przez solidny mechanizm rozstrzygania sporów, który obejmuje a) mediację między inwestorem a państwem oraz b) rozstrzyganie sporów między państwami. Mechanizm rozstrzygania sporów między państwami zapewnia egzekwowalność praw i obowiązków przewidzianych w Umowie. UE i Indonezja zobowiązują się również do wznowienia negocjacji w sprawie rozstrzygania sporów inwestycyjnych między stroną a inwestorem drugiej strony, a także w sprawie wytycznych interpretacyjnych dotyczących środków podatkowych i wyłączenia nie później niż w dniu wejścia w życie IPA. W ten sposób obie strony zgadzają się uwzględnić na odpowiednich forach międzynarodowych postępy w reformie rozstrzygania sporów inwestycyjnych.

- **Podpisanie umowy i tekst umowy**

Tekst IPA przedkłada się Radzie wraz z niniejszym wnioskiem.

Zgodnie z Traktatami to do Komisji należy zapewnienie podpisania IPA, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską
a Indonezją**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania umowy o wolnym handlu z państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej („ASEAN”), do których należy również Indonezja. W upoważnieniu tym przewidziano możliwość negocjacji dwustronnych.
- (2) W październiku 2013 r. Rada rozszerzyła zakres swoich wytycznych negocjacyjnych o postanowienia dotyczące ochrony inwestycji.
- (3) 13 lipca 2016 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym z Indonezją, obejmującą ochronę inwestycji. W świetle opinii 2/15 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 maja 2017 r. podjęto decyzję o zawarciu odrębnej umowy o ochronie inwestycji.
- (4) Negocjacje w sprawie umowy o ochronie inwestycji („Umowa”) między Unią Europejską a Indonezją zostały pomyślnie zakończone 23 września 2025 r. wraz z negocjacjami w sprawie kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym.
- (5) Umowa powinna zapewnić wspieranie wspólnej polityki handlowej Unii przez zawarcie umowy o ochronie inwestycji z Indonezją.
- (6) Należy zatem podpisać Umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską a Indonezją („Umowa”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*